

Kje srake najdejo hrano pozimi

// Petra Vrh Vrezec

Srake so se v hladni polovici leta družile na drevesu blizu vasi.
ilustracija: Kristina Krhin

SRAKEC PIKO JE BIL ZELO PRESENEČEN, KO JE NEKEGA JUTRA ZAGLEDAL ZASNEŽENO POKRAJINO. ŠE NIKOLI DOTLEJ NI VIDEL TAKŠNE BELE IN LEDENE ODEJE. LETOŠNJO POMLAD JE POKUKAL IZ JAJCA IN ZATO MU JE BILO VSE NOVO. OD POZNEGA POLETJA NAPREJ SE JE OB VEČERIH SKUPAJ Z DRUGIMI MLADIMI SRAKAMI DRUŽIL V GOSTEM SESTOJU GRMOVJA IN DREVES BLIZU VASI. NA VEČER JE BILO PRIJETNO KRAMLJATI S PRIJATELJI IN SI IZMENJEVATI DRAGOCENE IZKUŠNJE. PO NEKAJ DNEH NEUSPEŠNEGA ISKANJA ŽIVEŽA, KI GA JE ZAKRIL SNEG, JE SRAKEC PIKO

TAKO ZAČEL POGOVOR S PRIJATELJI:
»OH, KAKO POGREŠAM EN SLASTEN ZALOGAJ! RECIMO KAKEGA ŽUŽKA! NJAM, NJAM ... OH, OB MISLI NA MASTNEGA ČRVA ALI POLŽA SE MI PA KAR MEŠA OD LAKOTE. NJAMSI, KAKO OKUSNA JE TA HRANA!«

»TA NADLEŽNA BELA PREPROGA NAM JE SKRILA VSO HRANO. V TEH MRZLIH DNEH KOMAJ NAJDEMO KAKŠNA SEMENA. ŠE DOBRO, DA JE KOVAČEV FRANCE PUSTIL NA JABLANI ŠE NEKAJ JABOLK. VSAJ OD TEGA SMO SE MALO NAJEDLI!« JE DODAL PIKOV MLAJŠI BRAT MIKO.

OGLASIL SE JE DVELETNI RIKO, KI JE BIL LETOŠNJO POMLAD PRVIČ OČKA:

»FANTA, PA STA SI PREJŠNJI TEDEN, KO JE BILO HRANE ŠE NA PRETEK, NAREDLA KAKŠNO ZALOGO?«

PIKO IN MIKO STA SE LE PRESENEČENO

SPOGLEDALA IN DAHNILA:

»ZALOGO?!«

»JA SEVEDA!« JE NADALJEVAL IZKUŠENEJŠI RIKO. »SRAKE ČEZ CELO LETO DELAMO ZALOGO ZA TEDEN DO DVA VNAPREJ. TO NI ZIMSKA ZALOGA, KOT JO DELAJO RECIMO ŠOJE, AMPAK ZALOGA ZA KRATEK ČAS. ŠE POSEBNO RADE HRANO SHRANJUJEMO JESENI IN POZIMI, KO NI TAKO LAHKO PRITI DO NJE. S KLJUNOM NAREDIMO V TLA MAJHNO LUKNJICO IN VANJO POLOŽIMO ČLOVEŠKE OSTANKE HRANE, ŽITA, ŽELOD, MRHOVINO IN CELO PASJE IZTREBKE. TO POKRIJEMO S TRAVO, KAMENJEM ALI LISTJEM.«

»PAMETNO, PRIJATELJ! TEBI SE PA RES POZNA, DA SI ENO LETO PAMETNEJŠI OD NAS!« SE JE OGLASILA SRAKA PIKICA, KI JE VES ČAS ZBRANO POSLUŠALA POGOVOR.

»RIKO, POVEJ RAJE, KAKO NAJ PRIDEMO DO HRANE! KAJ ME BRIGA SEDAŠ SHRAMBA S HRANO, ČE SMO TO PRILOŽNOST ŽE ZAMUDILI!« SE JE OGLASILA TA VEČER MALO SITNA TIKI, SAJ JE DANES RES BOLJ MALO JEDLA.

»JUTRI VAM POKAŽEM, KAKO SE DA POD SNEGOM ULOVITI MIŠ, MANJ SPRETNIM LOVCEM PA BOM POKAZAL, KJE LJUDJE ODLGAJO OSTANKE HRANE. Z NEKAJ SPRETNOSTI SE DA TAM HITRO IZMAKNITI DOBER ZALOGAJ. ČE PA BOMO IMELI SREČO, MOGOČE NAJDEMO TUDI MRTVEGA PTIČA, ZAJCA ALI MIŠ. MRHOVINO IMAM POZIMI ŠE POSEBNO RAD!« JE OBLJUBLJAL RIKO, POTEM PA JE POGOVOR POTIHNIL IN SLIŠALO SE JE LE ŠE UMIRJENO DIHANJE SRAK. VERJETNO SO SANJALE O SLASTNEM ZALOGAJU, KI JIM GA JE ZA NASLEDNJI DAN OBLJUBLJAL RIKO. ●